

Η ΑΟΡΑΤΗ ΣΧΕΣΗ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

«Ανόμιες εικόνες, παρόμοιες εν τούτοις προς την εικόνα της μοναδικής δημιουργίας»...

Αν ρίξουμε μια ματιά γύρω μας στο δημιούργημα που λέγεται Φύση, θ' αποκτήσουμε πλήθος εντυπώσεων και θα δούμε άπειρες εικόνες, που όλες διαφέρουν μεταξύ τους. Δεν θα βρούμε δυο όμοια δένδρα, δυο όμοιες πέτρες, μα ούτε δύο δίδυμοι άνθρωποι θα είναι απόλυτα όμοιοι. Είναι γνωστό, ότι ένας από τους φυσικούς νόμους είναι κι αυτός, ο νόμος της ανομοιότητας. Έτσι ο άνθρωπος, σύμφωνα μ' αυτόν το νόμο, εκδηλώνει την μοναδική του προσωπικότητα, μετέχει αναλαμβάνοντας τις ευθύνες του στο σύνολο της ανθρωπότητας και παίρνει την θέση που του όρισε η Φύση.

Πάντα όμως, αυτό που απασχολεί τον άνθρωπο είναι το ποιος έκανε όλα αυτά που βλέπει. Ο σκεπτόμενος άνθρωπος έχει την τάση να βρει την Πηγή του. Από ποιο ον προήλθε η Δημιουργία και η ιδέα «άνθρωπος»; Αντικρύζοντας ένα έργο, αντιλαμβανόμαστε την ιδέα του δημιουργού του. Βλέποντας ένα κτίριο, παρόλο που αποτελείται από διάφορα υλικά, διαβλέπουμε μια ιδέα, την μοναδική ιδέα του κτιρίου, που κάποιος συνέλαβε και πραγματοποίησε.

Αναλογικά λοιπόν, ο Δημιουργός, η Πηγή, συνέλαβε την ιδέα Φύση, σαν ένα και μόνο σύνολο, και την πραγματοποίησε.

Ταυτόχρονα λοιπόν με την δημιουργία αυτή, μας αποκαλύπτεται ένας Δημιουργός, αλλά και το «πρότυπο» της αρχικής του σύλληψης. Αυτό το αντιπροσωπεύει η εικόνα της Δημιουργίας, που μέρος της είναι η Φύση και αποτελείται από το σύνολο των πραγμάτων που μας περιβάλλουν. Έτσι, υπάρχει η Ιδέα και η έκφρασή της, που την αντιλαμβανόμαστε 'σχετικά' εφόσον εμείς που την παρατηρούμε είμαστε μέρος του υλικού επιπέδου. Κατά συνέπεια, οι εικόνες γύρω μας γίνονται παρόμοιες και όχι όμοιες - απόλυτες μ' αυτή του απόλυτου Δημιουργού, που βρίσκεται σ' άλλο επίπεδο.

Αν παραβάλλουμε την Δημιουργία με τον άνθρωπο, θα ονομάζαμε τον άνθρωπο Μικρόκοσμο και την Δημιουργία, στο σύνολό της, Μακρόκοσμο. Η Δημιουργία είναι ένας πελώριος οργανισμός, γεμάτος νόμους, σε αέναη δράση και με σκοπό τη διατήρηση των δημιουργημένων όντων και πραγμάτων. Ανάμεσα στον άνθρωπο και την Δημιουργία, που και τα δύο αποτελούνται από τις ίδιες ουσίες όμοια ιεραρχημένες, εμφανίζεται μια διάμεση σχέση, με την οποία παράγεται αμοιβαία

από τον Μικρόκοσμο και το Μακρόκοσμο μια αλληλουχία ενεργειών και αντιδράσεων. Το ενσαρκωμένο ανθρώπινο ον, υπόκειται στο νόμο του υλικού κόσμου και, ανακαλύπτοντας τις δυνάμεις αυτών των νόμων, τους θέτει σιγά-σιγά στην υπηρεσία του. Ο άνθρωπος, με τη μέθοδο της αναλογίας, θα μπορέσει να κατανοήσει το Δημιουργό του και να γνωρίσει την Πηγή του.

Ο άνθρωπος και το σύμπαν προέρχονται από μια μοναδική Αιτία - Αρχή, είναι ανάλογα μεταξύ τους και αντανακλούν την ιδιότητα Του Απόλυτου Όντος. Η ιδέα αυτή διέπει ολόκληρη την ερμητική φιλοσοφία.

Όλα τα απόκρυφα κείμενα, τα περισσότερα σύμβολα και ένα πλήθος αλληγοριών, δε διατυπώνουν άλλο απ' το νόμο της αναλογίας.

Η αρχαιότερη γραπτή διατύπωση αυτού του νόμου μας δίνεται απ' τον Ερμή τον Τρισμέγιστο, στο «Σμαράγδινο πίνακα».

Ο Τρεις Φορές Μεγάλος Θεός Θώθ ή Τώθ ή Ερμής είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα των Σκοτεινών Φιλοσόφων της αρχαιότητας. Ο λόγος είναι ότι τα κείμενά του (όπως τα κείμενα του Ηράκλειτου και τα ταοϊστικά κείμενα) μιλούν για την Αληθεία, που δεν είναι άλλη από την Αυτογνωσία με άλλο όνομα.

Σήμερα (στους βέβηλους χρόνους της Σιδηράς Εποχής) η Αληθεία έχει καταστήσει να σημαίνει κάτι κακό, ύπουλο, πονηρό κλπ. Παράδειγμα : « ο υπουργός με αληθείες προσπάθησε να... ».

Επιπλέον η αρχαία Αληθεία θεωρείται σήμερα ότι ήταν μία προσπάθεια να βρεθεί η Φιλοσοφική Λίθος, η οποία μπορούσε να δώσει την αθανασία και να μετατρέψει τα φτηνά μέταλλα, όπως το μολύβι, σε χρυσό. Όποιος είχε στα χέρια του την Φιλοσοφική Λίθο θα γινόταν πάμπλουτος και αθάνατος.

Ανόητη και υλιστική εξήγηση ανοήτων και υλιστών που θεωρούν την μηδενική (από κάθε άποψη) ύπαρξή τους σαν το σημαντικότερο πράγμα που έτυχε να συμβεί στο αχανές και αιώνιο σύμπαν.

Η σωστή περιγραφή των ιδιοτήτων της Φιλοσοφικής Λίθου είναι:

« **Μετατροπή τού μολύβδου τής προσωπικότητας σε Χρυσό του Πνεύματος**».

Με άλλα λόγια η Φιλοσοφική Λίθος δεν υπάρχει. Πρόκειται για την κωδική ονομασία μιας ολόκληρης «επιστήμης αυτογνωσίας», η οποία είχε σαν σκοπό την εσωτερική μετατροπή του ανθρώπου-ελάττωμα σε άνθρωπο-αρετή, του ανθρώπου-ζώου σε άνθρωπο-θεό.

Η Επιστήμη της Αυτογνωσίας είναι το πιο διαδεδομένο πράγμα στον κόσμο μας. Αν ξέρει κανείς τι να κοιτάξει και που να ψάξει θα την ανακαλύψει πίσω από όλες τις σημερινές δοξασίες, τις μικρές ή μεγάλες θρησκείες και τα πεθαμένα θρησκευτικά συστήματα των αρχαίων λαών.

Μικρές αλλά σημαντικές λεπτομέρειες προδίδουν αυτήν την κοινή πρόγονο όλων των φιλοσοφικών συστημάτων τα οποία «υπήρξαν και πια δεν είναι».

Η τάση του ανθρώπου να βλέπει στα γεγονότα τις δικές του πεποιθήσεις είναι ένα σημαντικό εμπόδιο για την κατανόηση της επιστήμης αυτής. Είναι όμως επίσης και μία σημαντική αιτία για την οποία δεν διαδόθηκε ποτέ ανοιχτά.

Πάντοτε δινόταν από Δάσκαλο σε Μαθητή και μετά από πολλές δοκιμασίες γινόταν η μύηση στην θαυμάσια αυτή Επιστήμη.

Τα Ελευσίνια Μυστήρια είναι ένα τέτοιο « σκοτεινό » παράδειγμα.

Ελάχιστα είναι γνωστά, αφού η αποκάλυψη λεπτομερειών επέφερε σαν τιμωρία την θανάτωση του επίορκου μνημένου.

Το γεγονός ότι οι άνθρωποι εύκολα διαστρεβλώνουν τις διδασκαλίες που μαθαίνουν φαίνεται από την πληθώρα γνωμών, δοξασιών και πεποιθήσεων που υπάρχουν στον χώρο. Αρκεί να διαβάσει κάποιος μερικά βιβλία, για να θεωρήσει τον εαυτό του ειδήμονα και να αρχίσει να «διδάσκει» με την σειρά του, γράφοντας τις δικές του πεποιθήσεις και διαστρεβλώνοντας εκείνα, τα πιθανώς σωστά, τα οποία διάβασε και τα οποία είχαν την τύχη να διασωθούν από την διαστρέβλωση των προηγούμενων συγγραφέων.

Ορίστε λοιπόν ο Σμαράγδινος πίνακας, ένα σύντομο « σκοτεινό » κείμενο που αποτελείται από δώδεκα προτάσεις., από τον οποίο ο καθένας θα μπορεί να βγάζει τα δικά του συμπεράσματα, τα τελείως διαφορετικά ακόμη και από τα συμπεράσματα όσων έχουν τις ίδιες ιδέες και ενδιαφέροντα με αυτόν.

Ας ρίξουμε μια ματιά όμως σ' αυτόν τον πίνακα, τονίζοντας τις φράσεις που αναφέρονται άμεσα στην αόρατη σχέση μεταξύ ανθρώπου και Δημιουργίας και αφορούν το κυρίως θέμα τού παρόντος άρθρου.

Ο ΣΜΑΡΑΓΔΙΝΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΡΜΗ ΤΟΥ ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟΥ

α. Είναι αληθέστατον, αψευδέστατον, βεβαιοτάτον. β. Τα προς τα κάτω αναλογεί τω προς τα άνω, και το προς τα άνω είναι ανάλογον τω προς τα κάτω, προς επιτέλεσιν των θαυμασιών του Ενός μόνου πράγματος. γ. Και όπως τα πάντα προήλθον εξ Ενός πράγματος, δια της σκέψεως Ενός, ούτω τα πάντα εγεννήθησαν εκ του Όντος τούτου δια προσαρμογής. δ. Πατήρ του είναι ο Ήλιος, μήτηρ του η Σελήνη, ο άνεμος έφερεν αυτό εν γαστρί, η γη είναι η τροφός του. ε. Ο Πατήρ τού παντός είναι το Τέλεσμα. Η δύναμις αυτού γίνεται μεγίστη, όταν μετατραπεί εις γην. στ. Θέλει χωρίσει την γην από του πυρός, το λεπτόν από του πυκνού ηπίως και μετά μεγάλης επιδεξιότητος. ζ. Θέλει τότε ανέλθει από της γης εις τον ουρανόν και πάραυτα θέλει κατέλθει εκ νέου επί της γης, ένθα θα συλλέξη την δύναμιν των ανωτέρων και κατωτέρων πραγμάτων. η. Θέλεις ούτω αποκτήσει πάσαν του Κόσμου την δόξαν και πάσα σκοτία θέλει στη μακράν σου. θ. Αυτή εστίν η κραταιά δύναμις πάσης δυνάμεως, διότι θα νικήση παν το λεπτόν, και θα διαπεράση παν το στερεόν. ι. Ούτω εδημιουργήθη ο Κόσμος. ια. Εκ των άνω υποδείξεων θέλουσι πηγάσει απειράριθμοι εφαρμογαί των οποίων το μέσον επιτεύξεως ενδείκνυται ενταύθα. ιβ. Δια τούτο εκλήθη Ερμής ο Τρισμέγιστος, κεκτημένος τα τρία μέρη της Παγκοσμίου Φιλοσοφίας.

Αληθώς λέγω υμίν· παν ό,τι είπον περί της κατεργασίας του Ηλίου είναι πλήρες. Απόδοση στα νεοελληνικά 1. Είναι αληθέστατο, αψευδέστατο, βεβαιοτάτο. 2. Ό,τι είναι προς τα κάτω έχει το ανάλογό του προς τα πάνω κι ό,τι είναι προς τα πάνω, έχει το ανάλογό του προς τα κάτω, για την πραγματοποίηση των θαυμάτων του Ενός μόνου πράγματος. 3. Και όπως τα πάντα προήλθαν από Ένα μόνο πράγμα, με την σκέψη του Ενός, έτσι τα πάντα γεννήθηκαν από το Ον αυτό με προσαρμογή. 4. Πατέρας του είναι ο Ήλιος, μητέρα του η Σελήνη, ο άνεμος το κυοφόρησε, η γη είναι η τροφός του. 5. Ο Πατέρας του παντός είναι το Τέλεσμα. Η δύναμή του γίνεται πολύ μεγάλη όταν μετατραπεί σε γη. 6. Θα χωρίσει την γη από το πυρ, το λεπτό από το πυκνό ήπια και με επιδέξιο τρόπο. 7. Θα ανέβει τότε από την γη στον ουρανό και μετά θα κατέβει ξανά στην γη όπου θα συλλέξει την δύναμη των ανωτέρων και κατωτέρων πραγμάτων. 8. Θα αποκτήσεις έτσι όλη την δόξα του Κόσμου και κάθε σκοτάδι θα μείνει μακριά σου. 9. Αυτή είναι η πιο ισχυρή από κάθε άλλη δύναμη γιατί θα νικήσει κάθε λεπτοφυές και θα διαπεράσει όλα τα συμπαγή. 10. Έτσι

δημιουργήθηκε ο Κόσμος. 11. Από τις παραπάνω υποδείξεις θα πηγάσουν απειράριθμες εφαρμογές που το μέσο επίτευξης φανερώνεται εδώ. 12. Γιαυτό ονομάστηκε Ερμής ο Τρισμέγιστος, έχοντας αποκτήσει τα τρία μέρη της Παγκόσμιας Φιλοσοφίας. Αλήθεια σας λέω· καθετί που είπα για την κατεργασία του Ήλιου είναι πλήρες.

Οι αλημιστές του Μεσαίωνα πίστευαν, ότι είχε γραφεί πάνω σε σμαράγδινη πλάκα από τον Ερμή τον Τρισμέγιστο. Θεωρείται ως σύμβολο πίστης των Ερμητιστών. Μεταδόθηκε από διάφορα μυητικά κέντρα που χρησιμοποιούσαν για κέντρο δράσης το Τάγμα των Ναϊτών. Φαίνεται, ότι ο Σμαράγδινος πίνακας είναι αιγυπτιακής προέλευσης, γιατί τότε, στην Αίγυπτο, τα σπουδαιότερα κείμενα τα έγραφαν σε πολύτιμους λίθους αυτού του χρώματος. Κατά τους ερευνητές της Ερμητικής Φιλοσοφίας, ο Σμαράγδινος πίνακας έχει 12 προτάσεις και «παριστάνει την ολική κυκλοφορία του Κόσμου» και τις «12 κλείδες της Σοφίας» ή τα 12 ζώδια, τις 12 φάσεις του «Μεγάλου Έργου».

Το κείμενο διαπραγματεύεται το Μεγάλο Έργο, δηλαδή την εύρεση και κατασκευή της Φιλοσοφικής Λίθου. Αυτή επιτρέπει την μετατροπή του Μολύβδου της ανθρωπίνης Προσωπικότητας σε Χρυσό του Πνεύματος. Οι αγνοούντες μορφωμένοι των καιρών μας κινούμενοι από την απληστία και την δίψα για δύναμη, συγκεντρώνουν την προσοχή τους στο «μετατροπή του μολύβδου σε χρυσό». Φυσικά κανείς δεν πέτυχε ποτέ στην αναζήτηση του χημικού αυτού Ελντοράντο (μυθική πόλη γεμάτη χρυσό).

Έτσι η αρχαία Αλχημεία κατάντησε να σημαίνει έρευνα χημικών στοιχείων δηλαδή χημεία αλλά και τσαρλατανισμό.

Ακόμη και σήμερα η λέξη περιέχει ψυχολογικές και μυστικιστικές έννοιες. Μια κοινή έκφραση σήμερα είναι: «ταίριαξε η χημεία μας» που θέλει να υποδηλώσει το ψυχικό και πνευματικό ταίριασμα δύο ανθρώπων συνήθως καλλιτεχνών.

Στον πίνακα περιέχονται και πληροφορίες αριθμοσοφίας.

Έχει 7 σελίδες, 13 παραγράφους και μιλάει για τον νόμο του 1, του 2 και του 3.

Επίσης γίνεται περιγραφή της δημιουργίας του σύμπαντος και παράθεση κοσμικών νόμων ενώ υπάρχουν σαφείς ομοιότητες με τα Ταοϊστικά κείμενα.

Το βιβλίο του « τρεις φορές μεγάλου » Ερμή μπορεί να γίνει αντιληπτό μόνο από Μύστες. Δηλαδή από άτομα τα οποία έχουν ήδη προχωρήσει στην αναζήτηση του Πνεύματος αναπτύσσοντας και ξυπνώντας την Συνείδησή τους σε βάρος του ζωώδους εγωισμού που μας χαρακτηρίζει. Η Συνειδησιακή γλώσσα των Αληθινών Ανθρώπων, δεν βασίζεται σε λογικούς συνειρμούς αλλά σε Διαισθησιακές Αντιλήψεις. Το αποτέλεσμα είναι ότι, αυτού του είδους τα κείμενα, δεν παρουσιάζουν λογική δομή για τους ανθρώπους οι οποίοι κερδοσκοπούν πάνω τους εξηγώντας τα σύμφωνα με τις ιδέες τους. Σαν παράδειγμα μπορούμε να φέρουμε την Αγία Γραφή η οποία χρησιμεύει σαν στήριγμα για τις πιο περίεργες και αντιφατικές ερμηνείες...

Στην εικόνα 1 βλέπουμε τα στοιχεία **V.I.T.R.I.O.L.**, που είναι αρχικά των λέξεων :

Visita - Inferiora - Terrae - Rectificando - Invenies - Occultum - Lapidem.

Αυτό μας αποκαλύπτει ότι μέσα από την Φύση, αγνοί, θα ανακαλύψουμε την πηγή μας. Κατά λέξη λέει:

**« Επισκέφθητι τα εσώτερα της Γης και εκεί καθαίρων,
θα ανακαλύψετε την απόκρυφον Λίθον » (δηλαδή το Εγώ).**

Ο άνθρωπος, από την αρχή, ζήτησε κάποιο προσανατολισμό στη σχέση του με το Θείο, με την Πηγή ή Δημιουργό του.

Εικόνα 1

Τοποθετήθηκε ο ίδιος «κάτω», ενώ σ' όλα τα κείμενα βλέπουμε, ότι το θείο προέρχεται «άνωθεν». Η τάση του ανθρώπου είναι ανοδική, ενώ υπάρχει ο μύθος της καθόδου του, με σκοπό την επάνοδό του.

Η δεύτερη φράση λοιπόν του Σμαράγδινου πίνακα μας δείχνει την βαθειά σημασία της δυάδας. Αν σταματήσουμε προς στιγμή να θεωρούμε την Δημιουργία σαν ένα σύνολο, σαν μια μονάδα, τότε αρχίζουμε να ξεχωρίζουμε πράγματα κατώτερα και ανώτερα, αλλά ενωμένα μεταξύ τους με ισορροπία, συμμετρικά, όπως η εικόνα ενός κατόπτρου είναι ενωμένη προς το πραγματικό αντικείμενο, όπως η δεξιά πλευρά είναι συμμετρική προς την αριστερή.

Σε μια παλιά αλχημική συμβολική παράσταση διακρίνεται καθαρά αυτή η ιδέα, που στην ουσία είναι η ιδέα της αναλογίας (εικόνα 2).

Εικόνα 2

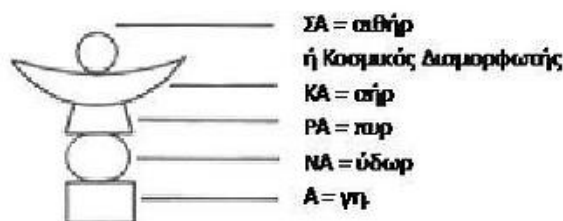
Οι δυο όροι μιας δυάδας δε θα μπορούσαν να υπάρξουν χωριστά, καθένας με το δικό του χαρακτήρα, χωρίς την αναγκαία ύπαρξη του άλλου, γιατί μόνο σαν αντιθέσεις, εξισορροπούν και διατηρούν το σύνολο. Έτσι, με την διερεύνηση του υλικού κόσμου, γνωρίζουμε τον πνευματικό. Είναι η εφαρμογή της κλείδας της αναλογίας.

Το «προς τα κάτω» ευρισκόμενο, εκείνο δηλαδή που αντιλαμβανόμαστε με τις αισθήσεις μας, είναι μια αντανάκλαση εκείνου που βρίσκεται « προς τα άνω », δηλαδή του υπεραισθητού κόσμου. Η ακόμα, η μονάδα μοιάζει προς το Όλο. Όπως το κύτταρο ενός οργανισμού επιτελεί μόνο του όλες τις ουσιώδεις λειτουργίες ολόκληρου του οργανισμού, έτσι βρίσκουμε στον ανθρώπινο οργανισμό, πάντα σε αναλογία, το Σχέδιο, την Ιδέα, ολόκληρης της Δημιουργίας.

Η ίδια τάξη και αρμονία, οι ίδιοι νόμοι, βρίσκονται και στο Μακρόκοσμο και στο Μικρόκοσμο. Μια Δημιουργία που αποτελείται από άτομα -ολόκληρους κόσμους- και δεν αποτελεί παρά ένα πλήρες σύνολο, ένα μόνο πράγμα.

Ο Μικρόκοσμος συμβολίζει τον άνθρωπο. Το ανθρώπινο ον παριστάνεται με το πεντάγραμμο με την μια αιχμή προς τα πάνω. Έτσι, αναλογικά, η κεφαλή αντιστοιχεί προς τον κόσμο των αρχών ή ανώτατων κοσμικών δυνάμεων, το στήθος προς τον κόσμο των σφαιρών και η κοιλία και τα κάτω άκρα προς το στοιχειώδη κατώτερο κόσμο. "Όλο μαζί υπάγεται στον οικουμενικό τριαδικό νόμο.

Οι παλιές Κινέζικες παγόδες, παρίσταναν ακριβώς αυτή την «τέλεια δημιουργία», τον άνθρωπο, τον Μικρόκοσμο :

Ο ίδιος συμβολισμός, δηλαδή του ανθρώπου σε σχήμα πεντάγραμμου, μπορεί να παρασταθεί με το Δικέφαλο Αετό, για τους μυημένους στην [Εωνική Παράδοση](#) ►. Παροτρύνει κάθε μυημένο να χρησιμοποιήσει την επιστήμη της δύναμης που διαθέτει κάθε ον, για να διαλύσει την αντίφαση που υπάρχει στους νόμους της Δημιουργίας και που βρίσκονται ενάντια προς το σκοπό της εξέλιξης του όντος.

Κατά τους αλχημιστές, όλη η Δημιουργία αποτελείται από ανώτερες αρχές «προς τα άνω», δηλαδή από ενεργητικά στοιχεία και από κατώτερες αρχές «προς τα κάτω», δηλαδή από υλικά σωματίδια. Και οι δυο αρχές είναι ανάλογες μεταξύ τους, επομένως ένα σώμα τελείως αρμονικό.

Την ίδια αλήθεια με τον Σμαράγδινο πίνακα, διατύπωσε και ο Πυθαγόρας:

«Γνώση δ' εί θέμις έοτί, φύσιν περί παντός όμοιην, ώστε σέ μήτ' έλπιετ' έλπίζειν, μήτε τι λήθειν», δηλαδή, πρέπει να αναγνωρίζεις, ότι η Φύση είναι παντού όμοια, ώστε να μην επιδιώξεις πια άγονους σκοπούς, ούτε κάτι να σου διαφύγει.

Αλλά και η Αγία Γραφή διατυπώνει το ίδιο με το «ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο κατ' εικόνα και ομοίωσιν αυτού». Γνωρίζοντας δηλαδή τον άνθρωπο στο βάθος, αναλογικά μπορούμε να « κατανοήσουμε » τον Θεό.

Όλη αυτή η διαδικασία όμως δε γίνεται τόσο απλά. Μεταξύ των δύο κόσμων υπάρχει μια έλξη, την οποία θα διατηρήσουμε μόνο, αν την συνειδητοποιήσουμε. Είναι ο διάμεσος παράγοντας που μας μεταφέρει τις δονήσεις του σύμπαντος και δέχεται τις δονήσεις της υλικής μορφής. Αυτό αναφέρεται στον Σμαράγδινο πίνακα, στην παράγραφο 5 με την λέξη Τέλεσμα, που σημαίνει « τελεσμένο μυστήριο ».

Είναι η εσωτερική μας ένωση με το Μακρόκοσμο, είναι αυτό που λέμε Θείον Φως. Είναι η πρωταρχική ενέργεια, από την οποία πηγάζουν όλες οι γνωστές μας και άγνωστες υλικές δυνάμεις. Είναι ο ένας μικτός παράγοντας, ο ένας Θεός και φυσικός, ο ένας πνευματικός και υλικός που χρειάζεται την συνεργασία της ανθρωπίνης συνείδησης και των ισχυρών Θείων θελήσεων, για την ισορροπία και την εναρμόνισή του. Είναι η συνεργασία των τεσσάρων μαζί στοιχείων της Φύσης (πυρ - αέρας - ύδωρ - γη), που με την βοήθεια ενός πέμπτου όρου, που τα ενώνει δημιουργεί την ένωση, που αναφέρθηκε πιο πάνω, δηλαδή την Πεμπτουσία ή Τέλεσμα (βλέπε άρθρο [AKASHA – ΝΟΥΣ - Ο ΑΙΘΕΡΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ](#) ►).